

Tocar de rodes a terra

Tot em fa creure que els sistemes de recaptació de recursos per part dels responsables de les col·lectes estatals consisteixen a organitzar la cerca i captura de diners. En el bon sentit de l'expressió, sense malpensar. Com es despenia d'aquells cartells de l'Oest Americà, en els quals els xèrifs més o menys de bosc o de desert oferien recompenses en metàl·lic per la caça de determinats delinqüents, vius o morts. Només que tal com em proposo d'enfocar el present comentari, la cosa és al revés: el xèrif cobra i el delinquent paga. Encara no he pogut aclarir si és millor o pitjor.

L'amenaça d'embargar els comptes corrents dels infractors de les lleis de trànsit ha provocat grans indignacions. O, simplement, recels de part, fins i tot, dels que com ara jo no tenim cotxe ni tenim cap banc que ens vagi al darrere. Ens passa que ens sembla una mesura farisea, de dubtosa eficàcia. L'automobilisme és una de les malalties

greus del nostre temps, i els afectats pagaran i es deixaran despullar per tal d'aferrar-se a la seva passió. He escrit "despullar" i no "atropellar" per ser fidel a la propietat dels mots, ja que en aquest cas els "atropelladors" solen ser els motoritzats. Però això d'embargar comptes corrents té tot l'aire d'un "atropellament", una incursió (una mena de càrrega de cavalleria) a la intimitat dels ciutadans. Fa temps que preocupa (a qui preocupi) això d'embargar comptes corrents, que en principi es considerava un afer pertanyent a la vida privada de la població civil. En tot cas, si es detectava alguna irregularitat, per part d'algun imponent, s'admetia que els bancs tenien l'obligació d'alertar les autoritats competents.

Estic segur que els automobilistes s'haurien espantat molt

més, s'haurien aterrit materialment, si els haguessin amenaçat amb la retirada del carnet de conduir. Si es fes la jugesca, jo apostaria en favor del fet que una disposició així tindria com a conseqüència immed

diata una disminució dels accidents de trànsit.

Però, és clar, ¿què en farien, els responsables d'hisenda, d'uns calaixos plens de carnets de conduir? Cal anar a la cosa pràctica, que en aquest cas no és únicament evitar desgràcies, sinó arbitrar recursos. ¡La vida i les obres públiques s'han encaritat tant!

Pere Calders